

Brev från läsekretsen

ETT LEJON AV GLAS

Efter nära 43 år inom Flygvapnet har många händelser och situationer fastnat i minnet.

Då jag ombads att lämna ett bidrag till F 10 egen tidning låg det nära att bläddra bland minnena.

Skulle jag välja något spännande eller dramatiskt eller någon händelse från vardagen, kanske med mänsklig anknytning?

Jag har valt det senare, en episod från den tid då jag hade den stora förmånen att tjänstgöra som chef för andra kompaniet vid F 10.

Kompaniets uppgift under fredstid är som bekant att genomföra anbefalld beredskap, tillhandahålla flygplan för divisionens utbildningsbehov och samtidigt ge värnpliktig personal praktisk fortsättning av den grundläggande utbildning som bedrivits under soldatskolan.

Till värnpliktsutbildningen kommer ungdomar från alla områden av samhället, med olika utbildning och med erfarenheter av skilda slag. De värnpliktiga utgör ett tvärsnitt av den manliga befolkningen i 20-årsåldern.

Under värnpliktstiden sammanförs de i grupper varvid individen stundom kan komma "i kläm". De "tuffa" och självständiga klarar sig i allmänhet lätt medan de mera tillbakadragna och "mjuka" kan få det svårare i gruppen.

Som kompanichef fann jag att en stor uppgift var att just ägna mig åt att de värnpliktiga blev motiverade för sina uppgifter och att ingen skulle fara illa av den "påtvungna" uppgiften att vara just värnpliktig under grundutbildning.

Vid ett tillfälle blev jag uppringd av PV-konsumenten som meddelade att en av mina värnpliktiga hade vänt sig till honom.

Den värnpliktige, vi kan kalla honom Olle, var ledsen och mycket orolig inför den period då han tillsammans med årgångens övriga värnpliktiga skulle delta i bevakning av flottiljen.

Bevakningen, som sker på icke tjänstetid, innebär att man under en vecka i taget ej kan lämna flottiljområdet.

Olle, som aldrig tidigare varit borta från sitt hem en hel vecka i taget, kunde inte tänka sig att inte få komma hem till föräldrarna under så lång tid.

Konsumenten hade under samtalet med Olle förstått att han var mycket bunden till hemmet och föräldrarna, som han hjälpte med jordbruket.

Olle hade också nämnt att han inte vågat ta upp frågan med kompanichefen då han var rädd för befäl.

Jag bad konsumenten att skicka Olle till mig så att vi tillsammans kunde försöka att lösa frågan.

Under vårt samtal fick jag samma intryck som konsumenten, att Olle var mycket starkt bunden till hemmet och oroade sig för arbetet därhemma.

Jag ledde in samtalet på problemet med vakttjänstgöringen och vi kom så långt att Olle kunde tänka sig att stanna kvar på F 10 under tre dygn utan att åka hem.

Jag föreslog Olle att han skulle försöka att påbörja sin vakttjänstgöring i vanlig ordning en fredagseftermiddag och fortsätta till måndag morgon då jag skulle ge honom permission under dagen för att åka hem och så återkomma till F 10 för att fortsätta vakttjänstgöringen nästa natt. Olle var tyst en stund men syntes lättad av mitt förslag och så svarade han: "Kan man göra så"?

Jag svarade att det kan man om man är överens och vill försöka att komma kring en problematisk situation.

Olle reste sig, sträckte fram handen och sa: "Tack, jag skall försöka".

Innan vi skildes bad jag Olle att ringa till min bostad om han så önskade under första vaktveckans veckohelg.

Då tiden var inne påbörjade Olle sin första vaktvecka. Jag hörde inte av honom under helgen och på måndagsmorgonen kom han till tjäntgöring vid kompaniet.

Jag bad honom komma till min expedition efter morgonuppställningen. Då Olle kommit frågade jag om han hade någon permissionssedel som jag kunde skriva på så att han kunde åka hem under dagen. Olle såg förvånad ut och svarade: "Var det sanning att jag skulle få åka hem"?

Jag förklarade att det var en överenskommelse som jag nu var beredd att hålla, då ju Olle börjat med att hålla sin första del av överenskommelsen.

En till synes lättad Olle kom efter en stund med sin permissionssedel som jag beviljade och Olle gav sig åstad.

forts

Efter en stund ringde konsulenterna och hälsade från Olle som glad och lättad varit inne och talat om vår överenskommelse. På eftermiddagen dröjde jag mig kvar och kunde med tillfredsställelse konstatera att Olle var med vid vaktuppställningen.

Nästa morgon bad jag åter Olle att åka hem under dagen och att fortsätta så veckan ut, men på fredagen fick Olle stanna kvar i tjänst till ordinarie avslutningstid.

På måndagen talade jag åter med Olle och föreslog att även nästa vaktvecka skulle utformas som den första och Olle syntes nöjd med sin situation.

Efter en tid kom Olle in i den vanliga rutinen och klarade sin vakttjänstgöring utan extra permissioner.

Längre fram stod det klart en fredagsmorgon att jag måste sätta in en extra man i vakten redan från samma eftermiddag.

Vid morgonuppställningen meddelade jag detta och bad att någon skulle ställa upp

frivilligt. Till min stora glädje räckte Olle upp handen, han hade lyckats komma över sina problem.

Då Olle skulle rycka ut hade jag som vanligt samlat utryckningsomgången för en utflykt på eftermiddagen dagen före utryckningen. Fram mot kvällen fortsatte vi med ett enkelt samkväm i kompaniets samlingsaal.

Då vi vid midnatt skulle skiljas åt kom Olle med ett litet paket och sade: "Detta skall ni ha". Jag tackade Olle och tog emot paketet som jag öppnade sedan jag kommit hem. Jag fann i paketet en liten lapp med texten "Tack för att ni trodde på mig och gav mig stöd! Olle".

I paketet låg också en liten prydnadssak, ett litet lejon av glas. Lejonet pryder alltjämt en plats här hemma och är ett av de finaste minnen jag bevarar efter nära 43 års tjänst vid flygvapnet.

Sven Robertz

F 10 HISTORIEKOMMITTÉ

Det dyker ofta upp äldre, distingerade herrar, igenkända av de flesta som tidigare chefer vid flottiljen på olika nivåer, f d flottiljchefer t o m.

Orsaken till besöken kan med stor sannolikhet vara att vederbörande hjälper myndigheten F 10/Se S i dess arbete med traditionsvård. Som i tidigare nummer av Aktuellt F 10 nämnts, finns en F 10 Historiekommitté organiserad. Denna bildades 1984 och dess första sammanträde hölls 1984-01-13. En sektorflottiljorder (A 84006 1984-02-23) upprättades med bestämmelser för hur F 10 historia skulle dokumenteras.

För arbetet med dokumentationen anlitas frivilliga krafter, främst pensionärer med tidigare anknäring till flottiljen. Vid sidan av dessa och den aktiva personal som deltar och leder verksamheten medverkar bl a universitetslektorn, fil dr Sven Stridsberg, författaren till minnesboken "Tionde Flygflottiljen på Bulltofta 1940-1945".

Dokumentationsarbetet har delats upp på tjänstegrenar, såsom flottiljledning/stabstjänst, flygtjänst, bastjänst, striltjänst, robotjänst, intendenturtjänst, teknisk tjänst o s v. Arbetet bedrivs alltså på flera fronter.

Det är givet att man hunnit olika långt i olika tjänstegrenar. Detta har flera orsaker. Svårighetsgraden kan variera och till vissa tjänstegrenar har det (förhoppningsvis tillfälligt) varit svårare att få frivillig arbetskraft än till andra. I stort kan sägas att mycket blivit gjort. Arbetet fortskrider och blir väl aldrig riktigt färdigt, ty allting blir ju historia, allteftersom tiden går.

Dokumentationen görs, om möjligt, genom inspelade intervjuer med sådana personer som varit med, bl a tidigare flottiljchefer. Även TV-inspelningar har gjorts. De intervjuer som genomförts skrivs ut på maskin (skrivautomat), vilket är ett drygt och tidsödande arbete. Såväl ljudband och videoband som utskrifter förvaras i en särskild del av flottiljens arkiv.

Vid sidan av det långsiktiga dokumentationsarbetet är siktet f n inställt på att ta fram en jubileumsbok till F 10/Se S 50-årsfirande 1990. Inriktningen är att boken skall kunna ges ut i samband med den flygdag som skall genomföras under jubileumsåret. Planläggningen av boken har påbörjats, med tidsplan och fördelning av uppgiften att författa de olika avsnitten. Manus skall inlevereras före 10 okt 1987, varefter redigeringsarbetet börjar på allvar.

Bilderna kommer att utgöra en central del av boken. Vi vet att det ligger mängder av intressanta fotografier i byrålådorna från den tid det begav sig. Alla läsare av Aktuellt F 10 uppmanas att leta i sina gömmor efter bilder, som beskriver hur tjänsten bedrevs vid flottiljen eller flygvapnet, eller som illustrerar glada minnen från gamla dagar vid vårt förband.

HJÄLP OSS MED BILDER

Glöm heller inte vår tidigare uppmaning - att leta efter gamla dokument. Vi har funnit något som kan vara F 10 första flottiljinstruktion, men dokumentet är inte daterat och det mesta tyder på att det rör sig om tiden efter flyttningen till Barkåkra. Fortsätt sökandet!

Sigvard Forsberg

